

[Miljøministeren]

Det er desværre også en del af problemet med andre abonnementsudgifter. Det betyder, at de vipper nogle uheldige steder og kan få nogle negative effekter. Det er ikke ensbetydende med, at jeg siger nej til det, men jeg synes bare, at vi skal tage en åben samtale om det og vedkende os de problemer og så træffe nogle politiske beslutninger om det.

Jeg mener også, at der er noget omkring nogle sociale skævheder, som man er nødt til lige i hvert fald at vende, når vi lægger det om fra en fast afgift plus kubikmeterprisen til en total kubikmeterpris. Der er noget med børnefamilier. Det vil jeg ikke gå meget ind i her, men det er der. Det må vi så bare diskutere, og det er det, jeg har ment, når jeg har sagt, at vi ikke kun kunne lade én parameter være afgørende. Vi er nødt til at tage andre sociale parametre med ind i billedet, når vi diskuterer det, for ellers får det nogle effekter, som jeg tror vi i hvert fald godt kan være enige om det ikke skal have.

Så vil jeg sige, at når jeg snakkede om den politiske styring . . . Mig generer det ikke, men der er meget larm. Jeg er ligeglad, om folk kan høre det eller ej.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Det er kun miljøministeren, der har fået ordet. Andre har taget det, men jeg beder om, at det bliver respekteret.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg er sådan set ligeglad, om der er nogle, der kan høre det eller ej, bare de par stykker, der sidder foran, kan, men jeg kan forstå, at de kan heller ikke. Det er sådan set dér, problemet ligger, for så bliver det i hvert fald rimelig meningsløst at stå her. Jeg kender jo selv sådan nogenlunde, hvad det er, jeg vil sige. Godt.

Jeg vil sige om de økonomiske styringsmidler, at jeg tror, at der er nogle, der har misforstået, hvad jeg har sagt. Jeg har formentlig udtrykt mig uklart. Jeg er tilhænger af økonomiske styringsmidler. Det står sådan set også i dagsordenen, at man skal bruge økonomiske styringsmidler, og det skal der overhovedet ikke herske tvivl om. Jeg har også ved forskellige lejligheder citeret det alt andet end socialistiske ugeblad *The Economist*, som siger, at markedsøkonomien har sejret. Det var her i foråret i anledning af alt det med Østeuropa. Markedsøkonomien har sejret, og så siger man: Men markeds-

økonomien er jo ikke det fuldgyltige svar på altting. Hvis vi for eksempel ikke får indregnet – og der var tre ting, men jeg tager bare det ene – miljøomkostningerne i markedsøkonomien, går det galt. Jeg er fuldstændig på linie med det. Jeg mener, at vi skal have miljøomkostningerne ind i markedsøkonomien.

Det er jeg begyndt at blive lidt nervøs for. Jeg mener, at vi er nødt til at gøre det, men der er jo tidligere diskussioner, vi har haft i forbindelse med landbruget, når vi skal til at tilbageføre. Det er ikke så nemt at tilbageføre, og derfor handler det også om detaljeringsgraden.

Jeg har i og for sig overhovedet ingen problemer med selve markedsøkonomien, men når vi så som politikere siger, at nu må vi til at tilbageføre, for ellers går det ud over det erhverv, eller også går det ud over den enlige mor, eller også går det ud over alt det dér, så går vi ind i en grad af politisk detaljestyling, som jeg mener er problematisk, fordi vi – vi må jo erkende, at det er Christiansborgs svaghed, at vi slår om os med alle mulige tiltag, som vi kunne have lyst til – herved skaber utrolig utryghed i befolkningen.

Folk kan meget vel acceptere stigende energipriser, men de har haft utrolig svært ved at acceptere, at vi har de tilsvarende afgifter for at fastholde de høje energipriser. Det hænger sammen med, hvad man accepterer man kan politisk styre og ikke styre. Jeg mener, at det jo er relativt bredt ude i befolkningen. Det er den type af lidt mere sofistikerede, oplever jeg selv, diskussioner. Jeg synes, at vi skal tage det med, og det var det, jeg mente. Så kunne vi skille på det. Det er o.k. for mig.

Jeg vil tro, at SF og De Radikale skilte på nogle af de ting, det er jo o.k., det er ærlig politisk snak. Det, jeg ikke kan lide, er, hvis vi ikke tager det med, for så bliver det en falsk politisk snak.

Så vil jeg godt sige til fru Margrete Auken, at jeg da for så vidt er enig i, at der er da ikke noget urealistisk i, at man siger, at man vil stoppe Storebæltsbroen, men det er bare urealistisk alligevel. Det var det, jeg ville sige.

Der er et bredt flertal for det, men man får dem ikke til at stoppe det. Derfor gider jeg ikke bruge tid på at arbejde for, at man skal stoppe det, fuldstændig på samme måde, som jeg aldrig har brugt tid på EF-modstand. Nu var jeg tilhænger, men lad det nu være.